

[Socialministeren.]
en Tidsperiode, hvor man har kendt saa urolige Forhold som i Perioden under og efter Krigen.

Jeg takker den ærede Ordfører Hr. Krag for den forholdsvis velvillige Holdning til Etableringstilskud til Krisekassernes Oprettelse. Det ærede Medlem, der jo i øvrigt tvivlede om alle opstillede Beregninger — jeg skal om lidt vende mig til Udgifterne — luftede ogsaa her sin Pessimisme overfor Fremtiden, medmindre Hjælpekasseloven blev ændret, tilføjede det ærede Medlem. Men det bliver den netop ogsaa. Alligevel, selv bortset fra en eventuel Ændring af Hjælpekasseloven tror jeg, at Krisefonden vil holde, altsaa hvis Middelarbejdsløsheden svarer til de Beregninger, der er foretaget over en ordinær Arbejdsløshed med en Udgift paa 21 Mill. Kr. om Aaret. Men herom maa jeg ganske henvise den ærede Ordfører Hr. Krag til at sætte sig ind i den udførlige Redegørelse fra Arbejdsdirektoratet, der følger med som Bilag, en Redegørelse, som jeg synes, det ærede Medlem havde en vis Skyhed for at give sig i Lag med.

Endelig, med Hensyn til Forslagets Afsnit III, Arbejdsløshedsfonden, vil jeg ikke ind i en længere Diskussion om Arbejdsgiverbidragene, specielt Bidraget for Landbrugets Erhvervsstyende. Jeg nøjes her med at henvise til de Udtalelser, jeg fremsatte før ved Sammenligning med andre Lande, og saa den begunstigede, alt for begunstigede Stilling, som Landbrugets Arbejdsgivere med Hensyn til deres Erhvervsstyende hidtil har haft efter Loven af 1927. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Krag vil forstaa mig paa dette Punkt, og jeg tror endda, han vil kunne faa Venstre til at indse, at Landbruget efter de Oplysninger, der nu foreligger om Forholdene om Arbejdsgivernes Stilling i det hele, ikke Aar efter Aar kan vælte et stort Befolkningsoverskud ind til Byerne og ud over Industrien for saa, naar man skal ordne den sociale Forsikring, der flyder af disse uheldige Forhold, at anse denne Ordning økonomisk set for sig uvedkommende.

Det ærede Medlem betvivlede Rimeligheden af, at Socialministeren skulde vælge to Medlemmer af Arbejdsløshedsfondens Bestyrelse. Det kan man naturligvis diskutere, men efter Statens Interesse i hele denne Ordning forekommer 2 af 5 mig ikke at være nogen overdreven Indflydelse for Statsmagten.

Mon ikke det ærede Medlem Hr. Krag med mig er enig i, at det vil være rimeligt

nu at henlægge hele denne tidligere langsommelige Diskussion om Nødhjælpsarbejder til Udvalget? Jeg har forladt dette upopulære og lidet anvendte System, og jeg anerkender, at det ærede Medlem, selv om han maaske ikke var enig med mig heri, hvad hans Henviisning til Sverige, hvor Forholdene dog er ganske andre end her, kunde tyde paa, jeg anerkender, at han dog ikke paa nogen Maade lagde nogen Art af Fanatisme for Dagen i Diskussionen af dette Spørgsmaal, selv om han ganske vist krævede enten Reduktion af Arbejds løn eller Reduktion af Arbejdstid. At de Konservative aldrig har været begejstrede for Arbejdsløshedsfonden, ved vi, men jeg vil være tilbøjelig til ganske at resignere paa saa højstemte Følelser, hvis de blot vil være med til at arbejde paa Udbygningen af Institutionen.

Det ærede Medlem Hr. Krag stillede saa i Løbet af sin lange Tale, hvormed han med Skarphed og Dygtighed skal have tilintetgjort dette Forslag — efter min Mening et alt for moderat Udtryk —, tre bestemte Spørgsmaal til mig.

Det første gik ud paa, hvad Kommunerne hidtil har ydet i Tilskud til Medlemskontingenter, et ganske naturligt Spørgsmaal, navnlig i Betragtning af, at Forslagets § 40, Stk. 2, indtil videre forøger det Beløb, som Kommunerne kan yde, fra $\frac{1}{3}$ til Halvdelen af Kontingentet. Jeg vidste paa Forhaand, at det var meget smaa Beløb, det drejede sig om i Praksis, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at Grunden dertil var dels en vis Sky for at henvende sig til Kommunerne, dels, at man ude omkring ofte trods Hjælpekasselovens Ord fra Hjælpekassen yder Bidrag, som kan ydes fra Kommunerne uden Fattighjælps Virkning. Jeg vidste, at Beløbene var smaa, men ikke, at de var saa smaa, som jeg nu har faaet oplyst. De ligger nemlig omkring 7 000 Kr. om Aaret; det højeste Beløb, jeg har faaet opgivet fra Statistisk Departement, er for 1926—27, og det er paa 10 000 Kr.; det er altsaa ganske uvæsentlige Beløb i Forhold til de Beløb, vi i øvrigt taler om her.

Dernæst mente det ærede Medlem Hr. Krag, at selv en ganske løs Betragtning af Kommunernes Andel efter Nyordningen maatte vise, at min Paastand om, at Kommunernes Udgifter ikke vilde stige trods de stærkt stigende Statstilskud, maatte være urigtig, og det ærede Medlem spurgte mig altsaa, hvorledes jeg kunde begrunde en saadan Beregning. Det ærede Medlem er jo baade forsikringsteknisk og matematisk